

عنوان مقاله:

توحید صفاتی از منظر قرآن کریم، امام رضا (ع) و حکیم سنایی غزنوی

محل انتشار:

مجله عرفانیات در ادب فارسی، دوره 6، شماره 21 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

ماه نظری

احمد ذاکری

خلاصه مقاله:

توحید، یگانه دانستن خداست و از مهم‌ترین محورهای تعالیم پیامبران الهی از منظر قرآن کریم به شمار می‌رود و یکتا پرستی از اهداف بعثت پیامبران می‌باشد. صفات او عین ذات اوست. هیچ صفت کمالی بیرون ذات او وجود ندارد و هرچه هست در ذات او جمع است و قابل قیاس با صفات مخلوقات او نیست. نظریه عینیت صفات با ذات، در دو مکتب کلامی اشاعره و معتزله، بر اساس قدیم بودن ذات و صفات خداوند استوار است. امام رضا (ع) خداوند را یکتا، ازلی و ابدی، قائم به ذات، عالم، دانا، لطیف، بصیر و... می‌داند. در این مقاله برآنیم تا توحید و صفات الهی را از منظر قرآن مجید، با انطباق دیدگاه امام رضا (ع) و بازتاب آن در ادبیات فارسی، با تکیه بر افکار توحیدی سنایی غزنوی مورد بررسی قرار دهیم.

کلمات کلیدی:

traits Unity of God, the Quran, Imam Reza, Sanaei, توحید و صفات الهی، قرآن، امام رضا، سنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724855>

